

קרע חדש בצמרת: שר־החוז מאשים את שר־הביטחון בניהול שיחות חשאיות עם קיס'ניג'ר מאחורי גבו **מיפגוש סודי**

להגיע לידי תמימות־דעים עם שמעון פרס. הרבה יותר בקלות מאשר עם יגאל אלון. ואם זה היה מצב הדברים בסיני, על אחת כמה וכמה שהוא יפה גם לגבי רמת־הגולן.

כי לגבי רמת־הגולן עמדו־תיו של אלון הן קיצוניות הרבה יותר מאלו של יצחק רבין ושמעון פרס. נראה כי לקיס'ניג'ר היה נדמה, במידה רבה של צדק, שניתן לגמור דברים בהיגיון ובשיקול קר בקשר לרמת־הגולן, עם שמעון פרס ולא עם מי שנושא בתואר הרשמי של שר־החוז הישראלי.

בנושא רמת־הגולן מייצג אלון את עמדת הקיבוץ־המאוחד, המתנגד לכל נסיגה והורדת ישובים מהרמה, אפילו תמורת הסדר כולל עם הסורים. לא היה זה מקרה, כי בעיצומו של המשא־ומתן החשאי בין פרס וקיס'ניג'ר, העניק אלון ראיון מיוחד לשבועון החדשות האמריקאי ניו־וויק, בו השתמש בלשון תקיפה כלפי הסורים.

איומו של אלון בדבר הסכנה הנשקפת ל"שילטון בדמשק" הזכירו את דברי השתכנות בישראל, שקדמו למילחמת יום־הכיפורים. לא לחינם גם התגלה השבוע השר ישראל גלילי כתומכו הנלהב ביותר של יגאל אלון.

כמו אלון, מייצג גם גלילי את עמדת הקיבוץ־המאוחד. כמוהו כיגאל — שניהם מתוסכלים בשל יחס הויליול והביטול בו הם זוכים מצד ראשי־הממשלה. וכך, עוד לפני שהסתיק אלון לחזור לארץ, כבר תבע גלילי בשמו בישיבת־הממשלה להפסיק (החשד בעמוד 16)

עם שר־ההגנה האמריקאי. פרס גם דחה את טענות אנשי אלון, כאילו הפגישה עם קיס'ניג'ר נערכה ביוזמתו. השתתף, שלי טענת פרס היתה "אישית ופרטית", נעש־תה ביוזמתו של קיס'ניג'ר עצמו.

בשם "הקיבוץ־המאוחד"

לשני המשתתפים בפגישה החשית אית היו ודאי סיבות טובות להעלימה מעיני אלון. כי באותה פגישה, שבודאי ובוודאי לא הועלמה מעיני ראשי־הממשלה יצחק רבין, שאף קיבל עליה דיווח מפורט. דובר על אחד הנושאים העדינים ביותר הניצבים כיום בפני ממשלת־ישראל — שאלת הסדר־הביניים הבא ברמת־הגולן בין ישראל וסוריה.

לא היה זה מקרה כי בנושא עדין זה העדיף קיס'ניג'ר לדבר עם השר "המבריק" בממשלת־ישראל, לפי הגדרתו ולא עם השר "הלא־חכם", שוב כפי הגדרתו של קיס'ניג'ר עצמו. ניסיון העבר של קיס'ניג'ר, בתקופת ניהול המשא־ומתן על הסכם הייניים עם מצריים הבהיר לו, כי ניתן

כותו, אלא גם כהתמוטטות עבודת הצוות בקרב שלושת השרים הבכירים (רבין־פרס־אלון) וכהורקת תפקידו מכל תוכנו. שכן, אם מוציאים ממשר־החוז את ניהול ה־מגעים המדיניים עם ארצות־הברית, מציינים גם אותם ככלי ריק.

מול עיני אלון הנרעש, עמדה הדוגמה של גולדה מאיר, בתקופת כהונתה הראשונה שונה כשר־החוז בממשלתו של דויד בן־גוריון. הימים, אמצע שנות החמישים, היו הימים של הרומן הלוהט בין ממשלת־ישראל וממשלות צרפת הידידותיות לישראל. צרפת היתה באותם הימים אבן הפינה של מדינות־החוז הישראליות. אבל גולדה מאיר, כמו משה שרת לפניו, בוט רלה כמעט לחלוטין מהמגעים עם צרפת. הם התנהלו מאחורי גבה ובמקרים רבים ללא ידיעתה. האיש שניהל את המגעים עם ממשלת־צרפת היה אותו איש עצמו שרואה היה לאלון כי הוא עוקף אותו — שמעון פרס.

נוכח רוגזו של יגאל אלון, שהתגלה עוד בארצות־הברית, ניסה שמעון פרס להתגונן. הוא טען כי אין זה מחובתו ל־דווח לשר־החוז מה נאמר בשיחה אישית בינו לבין קיס'ניג'ר, כמו שאלון אינו מדווח לו מה נאמר כשהוא נפגש, למשל,

מי מנהל את מדינות־החוז של ישראל? האם זה שר־החוז, יגאל אלון, או שר־הביטחון, שמעון פרס?

שאלה זו עשויה לעמוד במוקד של עימות חדש שיווצר בצמרת כאשר יחזור יגאל אלון לישראל מביקרו הממושך ב"חול". כי בעצם ימי שהותו בארצות־הברית הסתברה ליגאל אלון עובדה מדהימה, שלי יודעי־דבר היתה ברורה זה מכבר: הוא נושא אומנם בתואר של שר־החוז, אבל המגעים הסודיים והעדינים במדינות־החוז הישראליות נעשים בלעדיו. לא רק ללא ידיעתו, אלא לפעמים גם מתוך כוונה מפו־רשת להסתירם ממנו.

בעוד יגאל אלון משתכר מהתהודה וה־פירסום של הופעתו הרשמית הראשונה מעל במת עצרת האו"ם, הסתבר לו כי מאחורי גבו התנהלו מגעים תשאים בין שר־החוז האמריקאי הנרי קיס'ניג'ר לבין שר־הביטחון שמעון פרס, ששהה גם הוא בארצות־הברית, לניהול שיחות־הרכש עם משרד ההגנה האמריקאי.

הפגישה בין קיס'ניג'ר ופרס, שהתנהלה בארבע עיניים, נשמרה בסוד כמוס. לא רק שלא נמסרה עליה כל הודעה רשמית, אלא פרס עצמו, שפגש את אלון שעות ספורות לפני שהלך לפגוש את קיס'ניג'ר, לא גילה לו דבר וחצי דבר על הפגישה המתוכננת שנקבעה לשעה מאוחרת ב־לילה. גם בתום הפגישה לא מצא שמעון פרס לדווח לאלון על עצם קיומה או על מה שדובר בה. אפילו שגרירות ישראל בווינגטון לא דיווחה על הפגישה.

כאשר נודע הדבר לאלון, הוא רתח מועם. מקורביו סיפרו כי ראה במעשהו של פרס לא רק פגיעה ביוקר־תו ובסמ־

קיס'ניג'ר בין אלון, רבין ופרס - מי מדבר עם מי מאחורי גבו של מי?